

Vers târziu

Letiția Adela(Lucía)

Vers târziu

De câte ori m-adăpostesc
fotografie-ntr-un album, îmi pare-atâta de firesc trecutu'-acela fără drum, încât îmi vine să m-arunc
în brațele celui prunc, și să îl rog pe Dumnezeu să-i facă chip pe sânul meu...

Și toamna care va porni cu vânt ușor și frunze gri, aceleași doruri ne vor ști, ivite-n fiecare zi, pe-un
pod de piatră dărâmat și-o apă care bate-n vad, tăcute lebede târzii în versul nopții...Poezii.